

የሰው ዓይን

የሰው ዓይን

መጽሐፍ 6

2ኛ ክፍል

10-13ኛው ሳምንት

ይህ አጋዥ የንባብ መጽሐፍ ከዩ.ኤስ.ኤስ.አይ.ዲ. (USAID) በተገኘ የገንዘብ ድጋፍ በፓክት ኢትዮጵያ (Pact Ethiopia) እና በአማራ ብሄራዊ ክልላዊ መንግስት ትምህርት ቢሮ የጋራ ትብብር ተዘጋጅቶ በሌቭ ዘ ቺልድረን (Save the Children) እና በትምህርት ሚኒስቴር ተሻሽሎ ታተመ።

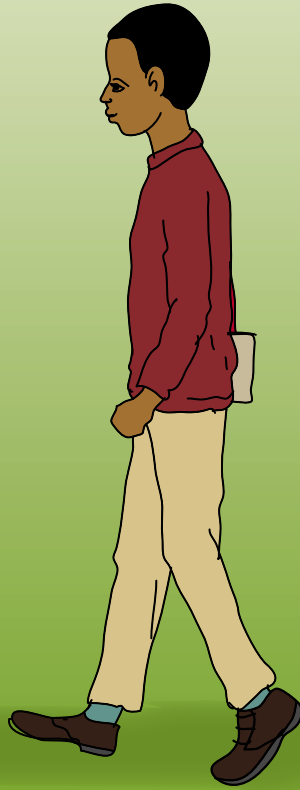
The CC By license lets others distribute, adjust, and build upon this work, for free or commercially, as long as credit is given to the original creation. However, any changes from the original must be indicated. For more info please refer: <https://creativecommons.org/licenses/>

የገጠር ልጅ ነኝ። ብዙ
ከብቶች አሉን። አባቴ ጧት
ጧት ላሞች ያልባል።
ወተት በጣም እወዳለሁ።

ከእንቅልፌ እንደተነሳሁ
ዘወትር ወደ ከብቶች በረት
እሄዳለሁ። አባቴ በመጀመሪያ
ያለበውን ወተት ከነማለቢያው
ይሰጠኛል። በቁሜ ጭልጥ
አድርጌ እጠጣለሁ።

ከከብቶቹ በረት ተመልሼ
እፀዳዳለሁ። ፊቴን እታጠባለሁ።
ደብተሬን ይዜ ወደትምህርትቤት
እሄዳለሁ።

አንድ ቀን እንደተለመደው
ወደከብቶች በረት ሳልሄድ
ቀረሁ። ከመኝታዬ ለመነሳት
አልቻልኩም። ሰውነቴ በሙሉ
ያተኩሳል። ሆኖን በጣም
ይቆርጠኛል፤ ያቅለሸልሸኛል።
ምንም የምግብ ፍላጎት
የለኝም።

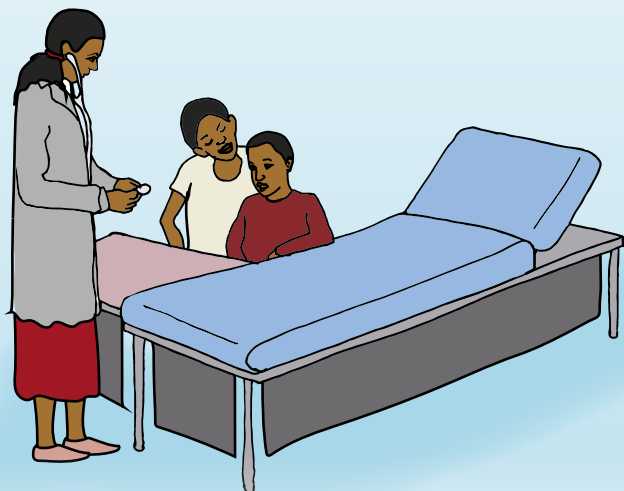
“እሁ...እሁ...ወይኔ!” እያልኩ
ሳቃስት እናቴ ሰማች። “ምነው
ልጄ! አመመህ እንዴ?”
አለችኝ።

ጠጋ ብላ ራሴን፣ ሆዴን
ዳበሰችኝ። መላ ሰውነቴ
ያቃጥላል። እናቴ በጣም
ደነገጠች። “ወይኔ ልጄን
ምን ነካብኝ! ሰው እያየህ
ወተት አትጠጣ አላልኩህም
ነበር! በረቱ እንደሁ የማንም
ማለፊያ ማግደሚያ ነው።
ልጄን የሰው ዓይን
አግኝቶብኝ ነው እንጂ!”
አለች።

አባቴ ወተቱን ይዞ እኔን
እየተጣራ ወደቤት ገባ።
እኔና እናቴ መደብ ላይ
ተቀምጠን ተመለከተ።

እናቴ፣ “ዘወትር የምናገረውን
አልሰማ ብለህ ልጁ
ታመመ” አለችው። አባቴም
“በማለቢያው እንጂ በብርጭቆ
አልጠጣ እንዴት አድርጎ
ነው ሰው የሚያየው”
አላት። ህመሙ ስለጠናብኝ
አለቀስኩ። አባቴና እናቴ
ወደጤና ጣቢያ ወሰዱኝ።

እናቴ ወደሀኪሟ ይዛኝ
ገባች። ሀኪሟ ምኔን
እንዳመመኝ ጠየቀች። እናቴ
በዝርዝር ነገረቻት። ሀኪሟ
ራሷን እየነቀነቀች ፈገግ
አለች። “ልጅን ያመመው
የሰው ዓይን አይደለም።”

ለማንኛውም በመጀመሪያ
ደምና ዓይነምድር ይሰጥ”
ብላ ወረቀት ሰጠችን።

የምርመራውን ውጤት ይዘን
ወደሀኪሚ ተመለስን። ሀኪሚ
ወረቀቱን አንብባ በንጽህና
ጉድለት በሚመጣ በሽታ
እንደታመምኩ ነገረችኝ።
መድሀኒት እንድንገዛ ወረቀት
ጽፋ ሰጠችን። መድሀኒቱን
ገዝተን ወደቤታችን ተመለስን።

መድሀኒቱን ውጮ እንደጨረስኩ
ዳንኩ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ
ሳልታጠብ ምግብ አልበላም።
ያልተፈላ ወተትም ጠጥቼ
አላውቅም።

USAID

ከስሜራካን ህዝብ